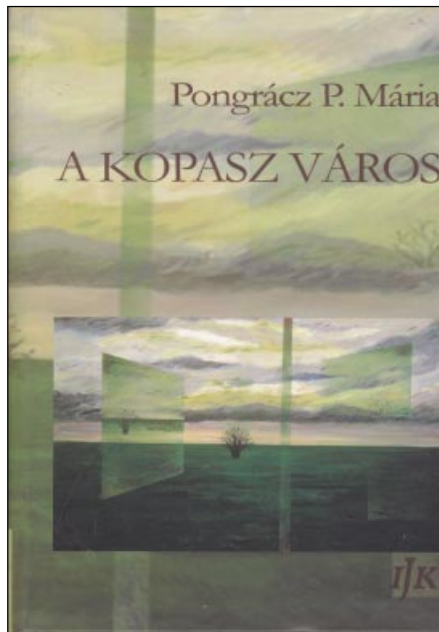

JULIA HENRIETTE KAKUCS

are însă acea persistență a cărților ce nu pot fi uitate, care te urmăresc mult timp și după ce ai citit ultima pagină, ultimul rând.

Am tradus titlul cărții cuvânt de cuvânt: *A kopasz város* – *Orașul pleșuv*. E imaginea unui oraș care și-a pierdut iluziile. Iar suferința emană din fiecare din aceste nuvele. S-ar fi potrivit și denumirea de oraș epilat. Ea ar fi exprimat și rolul funest al celor

Țin în mână micul volum, cu o copertă verde, asemenea pădurii viselor descrisă de Pongrácz P. Mária în nuvela care dă titlul cărții. Privesc cu atenție tabloul pictorului Dumitru Popescu, acel copac singular pierdut într-o imensitate a sentimentelor, a obsesiilor ce revin în oglinda timpului. Imaginea mă lasă să presimt sentimentul de izolare al fiecărui personaj pe care îl voi întâlni pe parcursul lecturii. Volumul este mic. Forța lui penetrantă

din jurul persoanelor ce-și pierd pe parcursul paginilor visul, copilăria, iluzia și chiar și viața. O viață de culoare cenușie trăită de oamenii mărunți ce traversează aceste pagini pline de imagini suprarealiste, pline de sensibilitate, pline de adevărul dureros al tragediei omului dezrădăcinat, rupt de locul copilăriei sale, smuls din brațele ocrotitoare ale celor ce l-au iubit, trăind departe de cei ce l-ar putea iubi. Transformat într-un suflet rătăcitor, el își reinventează o dublă existență, primind doar pentru un scurt moment puterea aripilor arzătoare ale dragostei, ale speranței, ale realizării propriei persoane.

Deșertăciunea acestui fenomen de suprafață, a aparenței care se destramă în lumina clară a realității ne lasă să suferim împreună cu adolescentul ascuns încă în sufletul bărbatului matur, ce-și așteaptă în zadar prietenii. Dar pot fi numite prieteni stafiile trecutului de care nu ne mai amintim decât fragmentar, ale căror nume nu l-am știut niciodată?

Cartea Mariei Pongrácz Popescu lasă urme adânci în noi. Violul, jumulitul penelor acelor lebede ce încă nu și-au luat zborul, ne va rămâne impregnat, ars de flăcările unor lumânări ce sugerează din momentul aprinderii lor o ceremonie a morții sufletului înaintea trupului. Expresiv, elevat, stilul nuvelilor reușește asemeni penelului unui pictor să descrie sugerând și să sugereze, descriind. Dramatică și sensibilă totodată, cartea dovedește o privire pătrunzătoare, acea intuiție convingătoare a unui artist al cuvântului.

Pongrácz P. Mária, *A kopasz város*, Irodalmi Jelen, 2013